

Se vi gå upp till Jerusalem... och så kommer bebådelsen.

Nu under fastan följer vi Jesus upp mot Jerusalem. Plötsligt, mitt i fastan, möter oss söndagens texter om den saliga jungfrun som blir havande. Lukas berättar om ängeln Gabriel som kommer till Maria med budet att hon skall föda en som, hon som inte haft någon man.

Så flyttas focus drygt 30 år tillbaka i tiden. Tiden då Jesus, den vi nu följer mot Jerusalem, plötsligt blir till i Marias mage. Hur passar den berättelsen in i fastans skildring av Jesu väg upp mot korset på Golgata kulle?

Jo, tänker jag, det är en påminnelse om vem det är vi följer, vem mannen som snart kommer att rida på åsnan, in i Jerusalem, vem denne Jesus är. I söndagens text till församlingen i Kolosse skriver Paulus:

"Han är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen, ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden, härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom. Han finns före allting, och allting hålls samman i honom. Och han är huvudet för kroppen, för kyrkan, han som är begynnelsen, förstfödd från de döda till att överallt vara den främste, ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen."

Jesus är den förstfödde i hela skapelsen, allt är skapat genom honom, han finns före allting, förstfödd från de döda, hela Guds fullhet bor i honom, han stiftar fred och försonar allt.

Den nicenska trosbekännelsen om slutgiltigt formulerades år 381 i Konstantinopel säger följande (finns på sista bladet i psalmboken): *"Jag tror ... på en enda Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid, Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och inte skapad, av samma väsen som Fadern..."*

Kyrkans ledare samlas i Konstantinopel och formulerar vad kyrkan tror, mot Arianismen, den villolära som menade att Jesus var skapad av Gud, och inte jämlik med Fadern. Typ, dagens Jehovas vittnen.

När vi bekänner att Jesus är född av Fadern, säger vi att Jesus är utan början, ett "utflöde" av den ende Guden, i kött och blod. Gud kommen i köttet, sa vi förr.

I julen förundras vi över det under, barnet av kött och blod, som ligger i krubbans halm. Under påsken hänförs vi över det som händer detta barn som nu är vuxen; att Gud som blivit kött och blod, av oss människor nu spikas upp på ett kors. Men i detta yttersta uppror mot vår skapare, låter Gud undret ske; *"... att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen."*

Så stäm in i kyrkans stora berättelse, bekännelsens ord från kyrkomötet i Konstantinopel, låt orden hänföra, över det som sker. Den händelse som vårt oändliga universum inte rymmer. Att Gud blir människa och nu närmar sig Jerusalem, jubel under intåget i staden som snart förvandlas i mobbens bröl: korsfäst, korsfäst, korsfäst...

Må påskens berättelse hänföra oss till stilla förundran, pastor Martin

Välkomna till kommande församlingsmöten 2 april och 23 april.

Viktiga samtal fortsätter och beslut kommer att fattas om försäljning av mark och ombyggnad.

Se **bifogat protokoll** från senaste församlingsmötet den 12 mars.